

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

114. P. Regij vita & mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

114.
P. Regij vita
& mors.

audirent Catechistas, plus multò Patribus deferebant. Hanc inter tam pressas, & graues occupationes ærumnosam vitæ rationem, mirum non est fuisse diurnis confictatam morbis, quibus tamen consueta carissimis filiis, animorum auxilia minimè subtrahebant. Primus succubuit ponderi, P. Bernardinus Regius Alexandria in Italia natus, qui Apostolici Ministri de se spondebat perfectum exemplar, & omni ex parte absolutum. Expeditionem Iaponicam annos duodecim prelatam denique sortitus ex Prouincia Veneta Vlyssiponem profectus fuerat, eodemque dùm oras Africa Indiam versus iam nauigat, fera tempestate reiectus est. Proximum igitur in annum dilatus, repetito cursu Goam applicuit; crebris, in eo quoque itinere, præsentibusque naufragiis vultu semper sereno, & tranquillo animo vitatis, quod non est nisi magnarum mentium. Goæ; Iaponici sermonis initiatu rudimentis, Malacam primis Etesis assimilatus in militem soluit, inde Macaum perrecturus; sed hanc mutandæ personæ artem Iapotyranus eluserat, pœna viuicomburij nauarchis posita, si quem Euangelij præconem, quocumque modo in regnum intulissent, quare ipsis prope in Iaponum portis sacros Dei nutus adorauit, quibus capessendis milliarium octodecim millia emensum se prosperè credidit quanquam vela retro vertere cogeretur; præcluso enim ad Iapones ingressu, in Tunchinum est missus. Sed mortem pro Christo obeundam cuius ambitu Iapones apperebat, enixè roganti mutauit Deus in acerbissimos dolores, quos vt primum sensit, Patri Amaralio indicauit, clementer sibi fuisse concessos, erudo lateris abscessu per mensem cruciatus, præfocatus est tandem maturato pure, dolores interea vehementissimos ne gemitu quidem laxans, sed perpetua pro illis gratiarum ad Deum actione: fuit corporis sui hostis acerrimus, & implacabilis; in alios mitis, & miræ amabilitatis. Religiosæ paupertatis tam ardens amulus, nihil vt admitteret quo posset vita incolumi catere; veste nunquam noua indotus est; vetustæ suæ deritæ, & laceræ plagas manu sua & acu ipsemet emendabat, nec is sui contemptus obiciebat illum aliorum contemptui; venerabantur Mandariini, & aulæ Principes virtutem eius eximiam in vili panno; in accessu & consuetudine modestiam, & suauitatem adamabant, nullum erat domi ministerium adeò abiectum quod non inuaderet; animi tamen celsitate sic rebus omnibus eminebat, vt inter biennij ærumnas maiorem in modum sua hilaritate socios recrearet. Accersebatur ab Rege sæpiùs, & audiebarur cupidè de Deo, rebûsque animi æternis, atque adeò de morte, licet eius nomen sibi ominosum, & intolerandum Tunchineses non efferant nisi lenioribus verbis circumscriptum. Mortem enim docebat germen esse immortalitatis, & aditum ad felicitatem, dùm tamen adesset morti comes, vita Christianè, fideliterque acta, fore alioqui temporariam mortem, atrox præludium sempiternæ. Luxere Regium Christiani vt Patrem, & Magistrum, nec dubitarunt in cælo beatum visere, sed gratum animum significati

tuti toto quisque regno, Rosarij recitatione quietem eius certius procuravit; quod erga homines de Societate exinde ab iis observatur: annos natus vnde quadraginta, Maij vigesimo quarto decedens Regius successorem accepit, in cura Ecclesiae Checienfis Antonium Fontes, in Provincia Tignoæ tam læto proventu occupatum, ut inde hoc anno manipulum tulit ethnicorum bis mille, quadraginta vnus supra quadringentos; Maiorica vero in Engheana Provincia præter illos quos censui fuisse ab eo baptismo lustratos, ædes sacras erexit septem, & viginti: cumque varias excogitaret artes quibus suorum foueret pietatem, nulla ipsi tam bellè & tanto compendio cessit ut editio dramatum quæ gesta sanctorum, & mortes generosas representabat in theatro. Alexij, Eustachij, & similibus quibus miseræ gentis corroborabatur debilitas crebris ob Christum vexationibus ethnicorum exposita. Ad hæc liberos suos iam inde à puero cum in syluis procul pascendis bubalis occuparent (quo nullum habent armentum vtilius) ne ipsi paulatim, bonam anni partem, Christiana cultura destituti, semibubali fierent, prouidit hoc modo Maiorica; puerorum turmas cum suis è pagis ad hoc mitterentur, audiuit in primis confitentes, inde illis doctrinæ pietatisque sacræ elementa inculcauit, tum vnum ex ipsis suæ cuique præfecit cæteræ, cui obtemperarent cæteri, qui eos quotidie congregaret, precesque cum iis & diuina præcepta decantaret. Hinc rudis fides paruorum armentationum, quam prope antea debebat obliuio, excitabatur assiduitate illius reperendæ, alebaturque vsu pietatis. Sicubi autem Christianos (quod in Neophyta, egena, & numerosa rusticitate pronumerat) vel ignorantia, vel arrogantia sciendi, in fraudem induceret, accurrebat eò Maiorica, ut germen virulentum prius reuelleret, quam in exempli perniciem serperet latius; sin minus, pro se mittebat literas, in vicinis, quoque legendas pagis, quibus explicabat quid conscientia integra, & religione fieri liceret; aut esset damnandum. Occupatissimam interdum linguam, stylo noctu adiuuit, quem illi Deus pro quiete visus est copiosissimum dedisse: annis duobus tricesimo quarto, & sequenti tractatus quamplurimos, Annamitico sermone composuit. De præcipuis Christianismi dogmatis, & velut cardinibus: de Christo patiente; robore fidei ab eius hostibus impugnata; matrimonio & vsuris; confessione sacra, communione, & sacrificio diuino; de vitæ Deiparæ Virginis, & Antonij, Hieronymi, & Patriarchæ nostri Ignatij; contemplationes item de variis argumentis de gloria maximè, & felicitate beatorum; aliâque non pauca, magno in populis fidei, & pietatis incremento.

Sed in tanti viri præclarè gestis non faciliè dictu est plusuè deliciarum cœlestium hauserit ex tot animarum quas Deo asseruit salute; quam molestiarum & angoris ex assiduo vitæ discrimine, & perpetuis ærumnis; narrat illas densè ac breuiter Checium ad socios scribens, post lustratam hoc anno trigesimo quinto, pro solenni suo Prouinciam

115.
Editio dramatum vtiliss. inter eth.

116.
P Maioricæ virtutes extimia.